

Inga-Britt Carlberg, strateg i Arjeplogsgruppens valberedning under många år, avtackades med en blomma. Författaren Bo Lundman från Piteå, som skrivit en bok om Nasafjäll, fick stora applåder för sina filmvisningar och kompletterande skildringar om Nasafjäll och Heikka-Maria.

"Kan man inte sköta sig själv, då må Gud ta oss"

LULEÅ Eric Forsgrens film om Nasafjäll och Bo Lundmans film om Heikka-Maria lockade många utflyttade arjeplogare till Arjeplogsgruppens årsmöte i Luleå.

- Vår verksamhetsidé att träffas, minnas och ha kul fick en ytterligare dimension när vi fick se dessa filmer med så starka skildringar och människoöden, sade Kenneth Strömberg, när han för femte året valdes till ordförande för Arjeplogsgruppen i Luleå.

Arjeplogsgruppen i Luleå bildades för sju år sedan och syftet var uppenbart. Man ville skapa naturliga och trevliga mötesplatser för utflyttade arjeplogare, där man kunde träffas, minnas och ha kul.

På programmet finns höstfesten som samlar utflyttade arjeplogare från hela landet till Luleå, men även hemvändardagarna varje sommar i Arjeplog.

För fyra år sedan valdes Kenneth Strömberg från Luleå till ordförande för Arjeplogsgruppen och i samband med helgens årsmöte fick han förnyat förtroende för det kommande verksamhetsåret.

- Vårt nätverk med utflyttade arjeplogare bara växer och växer. Nu är vi drygt 300 personer i nätverket som alla är goda ambassadörer som bidrar med att stärka Arjeplog som varumärke, berättade Strömberg.

Filmvisningar

Författaren Bo Lundman från Piteå visade Eric Forsgrens film "Silverfjället" som ger en stark och osminkad skildring av gruvbrytningen av silver och bly i Nasafjäll under 1600-talet.

Bo Lundman berättade intressanta detaljer om och kring detta och har även skrivit en bok som heter "Nasafjäll efter 1810".

Efter årsmötet visade Bo Lundman filmen han gjort om Heikka-Maria, som bodde i Heikka och levde ett strapatsrikt liv i väglöst och strömlöst land i 98 år.

Hon fick post och proviant en gång i veckan. Vid ett tillfälle ertappades hon stående på hustaket och höll på att sota skorstenen. Då var hon 91 år. Året senare skottade hon taket när läkaren kom på besök.

Hon skapade tidningsrubriker när hon som 97-åring skottskadade sig i ena foten. Hon tyckte inte det var så märkvärdigt eller gjorde särskilt ont men blev i alla fall tvungen att uppsöka läkare i och med att det blödde så kraftigt.

- Kan man inte sköta sig själv, då må Gud ta oss, var ett av hennes sista uttalande, innan hon dog året därpå. 98 år gammal.

06:00 | 2011-02-03

https://www.pt.se/nara_dig/kan-man-inte-skota-sig-sjalv-da-ma-gud-ta-oss-5948690.aspx